

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tisku. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

O novem davku na žganje.

III.

—j—. Usiljuje se vprašanje, čemu dvojni nastavek v davčni meri ter kakega pomena je stopnjevanja pri konsumnem davku? Iz § 3. novega zakona je razvideti, da se količina pod nižjim davčnim bremenom izdelovanega alkohola za vso monarhijo določa z 1.878.000 hl na leto. Od te številke, koja se splošna imenuje „kontigent“ pripada naši državni polovici 997.458 hl, ogerski 872.542 hl. Dotične količine razdelé se mej pojedine žganjarne po posebnih zakonih, katere vsaka polovica v svojem področji zase sklène. Odločilen je delež, kojega ima posamezni žganjar na kontigentu. Količnikor mu je iz kontingenta odmerjenih hektolitrov, toliko sme žganjevin izdelovati pod nižjim nastavkom 35 gld.

S čim se opravičuje taka naredba? Čisto jasno je, da bode vsled dvojne davčne mere vsak žganjar za vsak hektoliter kontingentovanega alkohola lahko v svoj žep spravil onih 10 gld., kolikor znaša diferenca namreč mej obema nastavkoma, toda le v tem slučaju, če kontigentna količina ni previsoko izmerjena. Kajti le v slučaju, če poraba alkohola preseže kontigent, bode se cena njegova zvišala po višjem davku 45 gld. Cena špiritova mora biti jednotna, merodajna za to ceno bode tedaj vsekako višja davčna mera. Kar je dejanskega razločka mej istinito plačanim davkom in višjim nastavkom, to je goli dobiček na korist dotičnega žganjarskega obrtnika.

Toda stvar ima še drugo lice! Pri vsakem hektolitr, produciranem čez kontigent spre meni se položaj; nevarnost nastane, da bode žganjar, izdelujoč čez kontigent, delal brez dobička, celó gotova izguba preti mu v tem slučaju. Kontigent je torej povsem primerno sredstvo, odstraniti ono pretirano brezumno produkcijo, koja dandanes tako neugodno upliva na žganjarsko obrtnost, nič manj pa tudi na poljedelstvo dotičnih pokrajin, kjer se iz poljskih pridelkov izdeluje žganjevina. To je oni socialno politični razlog, ki je najprej na Nemškem dovedel zakonodavca do tega, da je s pomočjo kontigenta skušal omejiti izdelovanjeter produkcijo

spraviti v pravilno razmerje z dejansko porabo. Iz nemškega zakona prevzela je naša vladna predloga isto načelo, ista vodilna misel bila je merodajna tudi pri nas!

Ali bistveni pogoj je, da kontigentna številka ni nastavljena previsoko. Na Nemškem tega ni, tam je kontigent odmerjen tako, da $4\frac{1}{2}$ l kontigentovanega špirita pripada na vsacega prebivalca, izvzemši južne zavezne nemške države Bavarsko, Vitenberško in Badensko, kjer se kontigent izračuna le z 3 l na pojedinega prebivalca. Razloček mej kontigentom in dejansko porabo je torej na Nemškem vsekako tako velik, da se kontigentu v istini ohrani ona cenotvornost, katero je nameraval zakonodavec. Pri nas se pa ta namen baje ne bode dosegel, vsaj gotovo ne v bližnjih letih. Ako namreč avstrijsko-ogerski konsum izračunimo z $2\frac{1}{2}$ milijoni hl na leto, ter odbijemo od svote količino porabljenega za dodatek k vinu (takozvano „vinage“, koja strokovnjak Jul. Wolf za Avstro-ogersko cesarstvo računa na 300.000 hl, baje previsoko!), dalje porabo za razne obrtne namene, za svečavo, kurjavo, snajenje, za zdravstvene in znanstvene namene, potem ne bode preostajalo mnogo več nego 2 milijona hektolitrov, iz kojih se bodo porajala žganja — po vsaki osebi. Pa tudi ta konsum se bode izdatno zmanjšal vsled izredno zvišane državnega davka! Smelo trdimo, da se bode na Kranjskem vsaj za 4%, morda celo 5% znižala sedanja poraba žganjevin. V drugih kronovinah se to sicer ne bode zgodilo v isti meri, ali prihodnost utegne dokazati, da se nismo varali, proračunajoč porabo špirita v napravo opojnih pijač le okolu, 18—19 milij. hl. Če je pa hipoteza naša pravilna, potem dejanski konsum ne bode prekoračil kontigentne svote, kontigent je potem previsok ter vsled tega ne mora izvrševati svojega cenotvornostne naloge.

Toliko v obče o kontigentu, kaj pa je nam povedati o ogerskem deleži! Ni dvojbe, da je svota, ogerski polovici odmerjena z 872.542 hl mnogo previsoka. Baš v tej razdelitvi kontigenta kaže se jasno, kako silno ugajo novi zakon o špiritnem davku našim transilvanskim sosedom! Kontigent je naši polovici direktno na škodo, kar dopušča oger-

skim žganjarjem, izdelovati nezmerno več špirita po davku, nego ga mora zaužiti vinorodna Ogerska. Vsled tega bodo oni svoj presežek kontingentovane alkoholine vrgli na naš trg, odstranili bodo avstrijskega tekmeča in njegovo blago, mi bodemo uvažali in kupovali ogerski špirit, kateri bode cenejši mimo gališkega, češkega, Dunajskega in sileškega vsled tistih prečudnih podpor, tarifnih olajšav, itd., s kojimi ogerska vlada neposredno upliva na umetni razvoj svoje domače obrtnosti, in za to „dobrotnost“, koja nam Ogri skažejo s svojo brljavko, treba jim bode vračati še 35 gld. davka od vsakega v našo polovico uvažene hektolitra špirita.

Po našem mnenji so to neizogibne posledice § 3., prouzročene po neugodnem razmerji, v kojem ta paragraf kontigent deli mej obe državni polovici. Toda, ne bodimo krivični! — tu treba priznavati, da na postavi carinske in trgovinske zveze z Ogersko druga razdelitev sploh ni bila mogoča. Logična podlaga skupnemu carinskemu in užitninskemu ozemlju je, da vsaka državna polovica za se obdrži potrošnino za vse svoje izdelke, naj se užijejo doma ali v sosedni državni polovici. Tega načela držali smo se pri sladorni davku, nismo se ga mogli odkrižati pri davku na žganje. Ključ torej pri razdelitvi kontigenta izračunati se je moral po potrošnji, ne po porabi, kar bi bilo mnogo ugodnejše ter ob jednom bolj prikladno bistvu potrošniškega davka. Kontigent nas tlači, ker se ga je preveč odmerilo Ogrom, — ali preje treba odpraviti carinsko in trgovinsko zvezo z transilvansko polovico, razrušiti pogodbo, koja združuje naše dežele z deželami Sv. Štefana krone, predno zadobimo proste roke pri urejenji svojih potrošniških davkov. Tepó nas posledice Beustovega dela, in mej najbolj občutne posledice njegova števamo § 3. novega špiritnega zakona!

Govor državnega poslanca dr. Ferjančiča

v državnem zboru dne 23. maja 1888.

(Dalje.)

Notranja uredba zemljiških knjig pripada deželni zborom; če jezik pripada notranji uredbi, pa sklenite zakon, da je izključno nemščina zemlje-

LISTEK.

Nedolžen.

Povest.

(Spisal Lev Tolstoj; iz ruščine prevel Vinko.)

(Konec.)

— In vse zaradi tega zloдея! ... mislil si je Akse nov.

In polastil se ga je tak srd nad Makarijem Semenovom, da bi tudi sam poginil pri tem. Celo noč čital je molitve, a ni se mogel upokojiti. Po dnevu ni šel k Makariju Semenovu ter ga niti pogledal ni.

Tako sta minila dva tedna. Po noči Akse nov ni mogel spati, morila ga je taka turobnost, da ni znal, kam bi se dejal.

Neko noč hodil je po kaznilnici ter ugledal, kako se je izpod jednega ležišča usipala zemlja. Ustavi se, da bi videl, kaj je. Kar Makarij Semenov skoči izpod ležišča ter s prestrašenim obrazom gleda Akse nova. Akse nov hoče oditi, kakor bi ga ne bil videl, a Makarij ga zgrabi za roko ter mu pripoveduje, kako je izkopal prehod pod stenami in kako prst vsak dan v golenicah nosi ven ter jo siplje na ulico, kadar jih ženo na delo.

— Samo molči, stari, dejal je, i tebi pomorem ven. Toda če poveš, mene razšibajo, a jaz te ne pustim — ubijem te.

Uvidevši svojega zloдея, izstrgal mu je Akse nov roko, ter dejal:

— Uiti nečem in ubiti me ni treba, davno si me že ubil. A bodem li pričal proti tebi ali ne, ne vem, — kakor mi Bog položi na dušo.

Ko so drugi dan ujetnike peljali na delo, opazili so vojaki, da Makarij Semenov prst pušča za sabo, pričeli iskati v ječi ter našli luknjo. Načelnik je prišel v kaznilnico ter vse po vrsti pričel izpraševati, kdo je izkopal luknjo. Vsi so tajili. Tisti, ki so vedeli, niso ovadili Makarija Semenova, ker so znali, da bode zaradi tega tepen do polusmrti. Sedaj se načelnik obrne k Akse novu. Vedoč, da je Akse nov pošten človek, pravi:

— Starec, ti si pošten, povej mi pred Bogom, kdo je to naredil?

Makarij Semenov stal je tu, kakor bi ničesar ne vedel, gledal v načelnika ter se niti ozrl na Akse nova. Akse novu tresle so se roke in ustne, dolgo ni mogel ni besede izpregovoriti. Mislil si je: „Ako bi ga zamolčal, čemu bi mu odpuščal, ko je on mene pogubil? Lahko se maščujem za svoje trpljenje. A ovaditi ga bilo bi isto, kot razšibati ga.

A kaj, če po krivem sumim o njem? In če ga tudi ovadim, bode li potem boljše zame?“

Načelnik vpraša še jedenkrat: — No, kaj je, starec, govori resnico, kdo je izkopal luknjo?

Akse nov pogleda Makarija ter veli:

— Ne morem povedati, vaše blagorodje. Bog mi ne veli, naj povem. Ne povem. Storite z mano, kar hočete — moč imate.

Naj se je načelnik še toliko prizadeval pri njem, Akse nov ni nič več povedal. In tako niso zvedeli, kdo je to storil.

Naslednjo noč, ko se je Akse nov ulegel na svoje ležišče ter zadrema, slišal je, kako je nekdo prišel ter sedel k nogam. Odprl je oči v temi ter ugledal Makarija. Akse nov pravi:

— Kaj bi rad še od mene? Kaj delaš tukaj?

Makarij Semenov molči. Akse nov se dvigne ter reče:

— Kaj bi rad? Idi! Sicer pokličem vojaka!

Makarij Semenov nagne se prav blizu k Akse novu ter veli šepetaje:

— Ivan Dmitrijevič, odpusti mi!

Akse nov pravi: „Kaj naj ti odpustim?“

— Jaz sem umoril kupca, jaz sem podtaknil tebi nož. Hotel sem i tebe ubiti, da ni na dvoru

knjžni jezik. Da, gospoda moja, tega pa ni hotela gospoda štajerskega deželnega zbora in je imela zato dovolj uzroka. Dokler velja § 19. državnih osnovnih zakonov, ne more nobena vlada takega zakona predložiti kroni v sankcijo. (Dobro! Dobro! na desnici.) Jedno napako pa ima res toliko napadani ukaz, to je, da se naredba ne ozira na § 19.

Če nanj državno sodišče, odkar je osnovano — kar se je nedavno storilo v dveh slučajih, katerih se jeden tiče neke istrijske, drugi pa neke dalmatinske zadeve — opira svoje razsodbe, ki se tičejo šole in urada, če državno sodišče ne čaka in tudi ne potrebuje izvršilnega zakona k § 19., mislim, da bi tudi za ministerske naredbe bilo prav dobro, da bi se opirale na ta član. (Dobro! Dobro! na desnici.)

Postopanje deželnih zborov proti temu ukazu ni bilo brez posledic. (Čujte! na desnici.) Kakor bi se bile za sodišča še le tu oči odprle (Poslanec dr. Trojan: Tako! Tako!), da tu gre za nepostavna naredbi, kakor bi bilo trebalo točnega dokazovanja deželnih zborov, da so to spoznala. Da, v Avstriji, kjer se sodec lahko zagradi za neodstavljenost sodcev, se lahko vsaka naredba, katera se le hoče, proglasi za neveljavno. (Poslanec: dr. Vašaty: Tako je!)

Borbo proti naredbi začelo je okrajno sodišče Šostanjko v okoliših Celjskega okrožnega sodišča. Nadsodišče je dne 10. avgusta 1887. leta objavilo ministersko naredbo z dne 21. julija sodiščem, da se ravnajo po njej. To okrajno sodišče, ki je imelo izbirati mej višjo in najvišjo sodno oblastvo na jednej deželnim zborom na drugej strani, se je seveda brez pomisleka postavilo na stran deželnega zbora. Res se je okrajno sodišče vsililo temu branilo slovenski uknjižiti. (Čujte! na desnici.)

Proti temu uročila se je pritožba, in stvar je prišla pred nadsodišče in to, katero je dne 10. avgusta 1887. naznanilo naredbo sodiščem, da naj se ravnajo po njej, je samo se premislilo in v marci — torej po sesiji deželnega zbora — odločilo v soglasji z okrajnim sodiščem, kateremu je dalo prav, reklo, da je naredba nezakonita, in da za Štajersko ni nobenega zakona, po katerem bi se moglo slovenske uknjižbe zahtevati. (Čujte! Čujte! na desnici.) Da, je li mari na Kranjskem tak zakon? Nadalje se pravi, „ker ni nobenih zakonitih določb za jezik zemljiških uknjižb, je odločilna le dosedaj neoporekana navada in pojem v deželi navadnega sodnjega jezika, ki je stoletja že bil jedino nemški?“

Je li mari na Kranjskem kaj drugače? Tudi ondu se je nemški pisalo, pač pa slovenski govorilo, in rekel sem že jedenkrat poprej, da ni le jezik, v katerem se piše, temveč tudi, v katerem se govori, sodnji jezik. Kakor vidim, se ne da tajiti, da je borba v deželnih zborih uplivala na sodišča. Omeniti hočem sodišče, ki se je posebno odlikovalo; to je sodišče v Slovenskej Bistrici. O tem okrajnem sodišču bile so po časopisih neprijetne notice. Očitano se mu je, oziroma njegovemu načelniku, da je neko nedeljo dopoldne v jako oddaljenem kraju mej božjo službo vodil dražbo, bila je res le zapuščinska dražba

zašumelo; porinil sem nož v tvojo vrečo ter pobegnil skozi okno.

Aksenov molči, ne vedoč, kaj bi rekel.

Makarij Semenov spusti se z ležišča, pade na obraz na tla ter pravi:

— Ivan Dmitrijevič, odpusti mi, odpusti mi za božjo voljo! Objavlil bom, da sem kupca umoril in tebe oproste. Povrneš se domov.

Aksenov reče:

— Ti lahko govoriš, ki ne veš, kaj jaz trpim. Kam naj grem sedaj? ... Žena mi je umrla, deca me je pozabila; nikamor nimam iti ...

Makarij Semenov še ne ustane stal, bije z glavo ob zemljo ter govori:

— Ivan Dmitrijevič, odpusti! Ko so me tepli s knuto, bilo mi je laglje, nego sedaj, ko gledam tebe ... In ti si mi še prizanesel, nisi me ovadil! Odpusti mi radi Krista! Odpusti mi, nesrečnemu hudodelniku! — In jel je ihteti se.

Slišoč, da Makarij Semenov plače, Aksenov sam zajoka ter pravi:

— Bog ti odpusti; mogoče, da je meni sto-krat hujše nego ti tebi! — in prenehal je tožiti o domu ter nikoli ni hotel iti iz ječe, a poslednji čas je mnogo mislil.

Makarij Semenov ni poslušal Aksenova ter se objavil krivim. Ko je Aksenovu došel odlok, da se more vrniti, — bil je on že umrl.

(Čujte! Čujte! na desnici.) in silil župana in dva cenilca, da sta morala biti pri dražbi. Če je gospod sodec zaradi tega na nedeljo odredil dražbo, da bi več ljudij prišlo, bi se ne smela vršiti mej službo božjo, ne glede na to, da je surovo žalil versko čuvstvo. In ta sodec — pač ne bodete dvojili — je tudi jurist in ne le linguist, kar že to dokazuje, da se povrnem k zemljiški knjigi, da je strogo naročil svojemu knjigovodji, da naj slovenski nikar ne upisuje in da je v jednem slučaju ukazal slovensko uknjižbo izbrisati in jo nadomestiti z nemško, (Čujte! Čujte! na desnici.) in pri tem opazil, da bi mu minister mogel zaukazati tudi kitajske uknjižbe. (Čujte! na desnici.)

Čudno soglasje z gospodom poslancem od večeraj, ki je nam tudi predaval poglavje o kitajskih zemljiških knjigah. (Prav dobro! in veselost na desnici. — Poslanec dr. Vašaty: Samovolja!)

Če prva in druga instanca tako delata, potem se pač ni čuditi, da povzdignemo svoje glasove, da bi tako preprečili tako sovražno postopanje proti slovenščini. (Dobro! Dobro! na desnici.)

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. junija.

Predsedstvo avstrijske delegacije prevzel je bode letos predsednik zbornice poslancev dr. Smolka. Odšel je že predvečeraj v Budimpešto. Predsednik ogerski delegaciji bode pa grof Ludovik Tisza.

V hrvatskem deželnem zboru naznanil je baron Rukavina, da se stranka prava ne bode udeležila vsprejema in slavnosti v čast cesarjeviču in cesaričinji, ker se deželni zbor, zakoniti predstavitelj naroda, ni povabil in se njegovo predsedstvo v programu imenuje še le na četrtem mestu. Stranka prava v svojej sredi nema moža, ki bi ne bil veren in udan vladajoči rodbini in kraljevemu sinu; toda ta stranka misli, da vlada in predsedstvo deželnega zbora nesta opravičena zastopati ves narod, katerega predstavitelj je le deželni zbor.

Vnanje države.

Boj Črnogorcev z Albanci najbrž ne bode imel nikakih posledic. Taki boji v balkanskih pokrajinah tudi neso nič novega. Kaj je bilo uzrok temu hoju, še ne vemo. Nemški listi seveda krivdo zvrčajo na Črnogorce.

V Belemgradu sešla se je srbska cerkvena sinoda. Poostriži neki hoče disciplinarni red, da se nižja duhovščina ne bode mogla mešati v politiko. Nižji svečeniki so skoro sami radikalci in vlada se boji njih agitacij, ter je zatorej poklicala škofo proti njim na pomoč.

V Varso prišel je poslednji čas 400 mož močen oddelek bolgarskih pijonirjev, ki so se takoj odposlali v Burgas, kjer bodo delali utrdbe. V Varso odposlalo se je mnogo vojnega gradiva. Vlada se najbrž boji, da bi zopet beguni ne poskusili kje izkrcati se in hoče torej z utrdbami to zabraniti. Proti Rusiji bodo pa utrdbe pač malo koristile, ko bi začela vojna.

Nek Berolinski list je izvedel iz Berolina, da je v ruskih krogih zavladalo jako miroljubno mišljenje. Če bi Francozi začeli boj z Nemci, se Rusija ne bode nič mešala vmes, ko bi tudi bili Francozi tepeni. Ruski listi pa razen „Grazdanina“ baš nasprotno zatrjujejo. Berolinski list je najbrž priobčil to vest, ker se Nemci bojé vojne s Francijo. Ko bi pa v Parizu bili preverjeni, da jim Rusija ne bode pomagala, bi najbrž boja kmalu ne začeli. Nemškemu listu bodo javljane verjeli. — Koncem tega meseca odide car v Kijev in se bode udeležil slavnosti devetstoletnice pokristjanenja Rusije. Iz Kijeva odpotuje na Kavkaz.

Več francoskih rojalističnih senatorjev je imelo posvetovanje v Bruslju, kateremu je predsedoval grof Pariški. Izrekli so se, da je politika, ki zahteva plebiscit, napačna. To mnenje je podpiral tudi vojvoda Aumalski. Se ve da se kraljevci boje plebiscita, ker bi potem utegnil Boulanger postati cesar in tako zopet odriniti prince. — Boulangerjevi pristaši energično nadaljujejo agitacije svoje. Sedaj so dali kovati spomenski denar v velikosti tolarjev po 5 frankov. Na jednej strani ima ta denar podobo generala in napis: „Général Boulanger, député du Nord, 127.528 voix, 13. avril 1888“, na drugej strani pa besede: Liberté. Egalité. Fraternité. Dissolution. Revision. Constituante. Začela bodeta v kratkem izhajati dva nova Boulangerju prijazna lista. Tudi v vojski se močno agituje zanj in ne brez uspeha. Pri manevrih blizu Coulommiersa klicali so častniki in vojaki: „Vive Boulanger!“

Včeraj smo nenadoma dobili vest, da se italijanski konzul v Zanzibaru pretrgal odnošaje s sultanom. Temu je baje povod to, da novi sultan neče odstopiti nekaj ozemlja Italiji, katero je bil obljubil njegov prednik. O tem so se zadnji čas vršila pogajanja, ki pa neso imela družega uspeha, nego da je sultan razžaljivo odgovoril na neko pismo italijanskega kralja. Konzul je zahteval zadoščenja,

in ker zadoščenega zadoščenja ni dobil, pretrgal je diplomatske odnošaje.

Dopisi.

Z Dunaja 6. junija. [Izv. dop.] V soboto 2. t. m. imel je slovenski klub svoj zadnji večer v tej sezoni. Ob jednem dovršil je pa tudi drugo leto svojega obstanka. Meseca oktobra pričel bode že tretje leto. Zadnji večer bil je preznamenit, in sicer v prvi vrsti radi izvrstnega berila in tudi zaradi moža, ki je čital. Vrl in dičen domorodec je g. Pukl, kateri Dunajski Slovenec ga ne pozna, kdo ne pozna njegovo neumornega delovanja, njegovega naudušenja za slovenstvo! Za g. Navratilom, predsednikom kluba, je on prvi steber slovenskega kluba; in blagor klubu, dokler bodeta mu podpora tu dva odličnjaka.

Predmet berilu g. Pukla bil je popis razstave v umetniškem domu na Dunaji. Začel je s prekrasnimi besedami Borisa Mirana: „Umetnost je najblažji cvet pravega čistega človeštva; tisti dar, ki povzdiguje človeka najbolj nad žival ter ga približuje stvarniku. Umetnost je prava oaza v tem pustem, praznem življenji, kjer duša hira in od žeje umira, večno zelen otok poln hladnih potokov, pisanih cvetic in tičjega petja, poln življenja in mladosti, harmonije in sreče.“ Na to opisuje občutke, koje so vzbudile te besede v njegovem srci ter blaženost človeško, kadar pride v naročje naravi ali v umetniško svetišče. — Na to prehaja k imenovani razstavi, našteva oddelke njene, ter omenja, da ima tudi slovenski narod tu svoja zastopnika, in sicer gospodičino Ivano Kobilico in g. Vesela. — Temu sledi opis razvoja izobrazovalnih umetnostj v Avstriji. Prvi Habsburški vladar, ki je kazal nagnjenost do njih, bil je Maksimilijan I. V tem času živel je na Ogorskem kralj Matijaž I., ki je zelo razširil knjižnico, imenovano „korvinsko“. Iz te prišlo je mnogo knjig na Dunaj pod kraljem Vladislavom. V prihodnjih stoletjih imeli so posebno skrb za take zbirke cesarji Ferdinand I., Maksimilijan II. in Rudolf II. Natančno opisuje potem tedanjo zbirko cesarsko, kakor tudi zbirko Ferdinanda Tirolskega v Ambrasu, ki je bila prenešana l. 1673 na Dunaj? Ker je pa Ambraška zbirka nastala v Pragi, razume se, da je v nji mnogo del izvira češkega. Važna pa neso ta dela samo za Čehe, ampak tudi za Slovane sploh, kajti iz njih vidijo delovanje Čehov že v onih stoletjih, ko še neso bili Nemci na Bog zna koliki kulturni stopinji.

V 17. stoletji jele so se ustanovljati slikarske zbirke. Karlu I. svetovalec pri nakupovanju slik bil je slavn Rubens, o kojem je Davorin Terstenjak dokazal, da je pokolenja slovenskega iz St. Jurija pri Celji. Najodličniši zbiralec slik bil je pa sin cesarja Ferdinanda II. Leopold Viljem. V njega zbirki slove imena: Tizian, Giorgione, Talma vecchio, Veronese itd. — Cesar Karl VI. ustanovil je cesarsko slikarsko galerijo. Ustoppina v njo bila je 12 gld. Vsi poznejši vladarji habsburški, osobito pa cesar Franjo Josip I., pomnožili so jo. Izmej slovenskih slikarjev znameniti so po raznih dobah osobito češki, akoravno ni dvomiti, da so imeli tudi drugi slovanski narodi v umetniških strokah svoje možé. Tako sta na pr. slavna Italijana Antonio in Silvio Rotta rodu slovenskega. Po dra. Müllerja „Biographischer Lexicon“ je Antonio Rotta rojen v Gorici in pokolenja slovenskega, itd. itd. Kar se tiče Carpaccia, dvomil je italijanski historik Lanzi sam, ali ga ima zmatrati Istrijanom ali Benečanom. Peter Stanković pa vindikuje Carpaccia — Krpača odločno Istriji. Gosp. govornik našteva potem dolgo vrsto slikarjev slovanskih, mej kojimi imajo seveda Čehi največ zastopnikov ter navaja in opisuje natančno njih dela. — Končavši to zgodovinsko razpravo prehaja g. Pukl k umetnikom, ki so razstavili svoje slike letos v umetniškem hramu. Našteva 53 Slovanov in mej njimi pohvalno omenja gospodičino Ivane Kobilce in gosp. Vesela. — Prva rojena je v Ljubljani 20. decembra 1861, učenka slikarja Alojzija Erdelta v Monakovem. Tri slike njene so razstavljene, in sicer: 1. Holandsko dekle, 2. portrét, 3. igralka na citrah. Gosp. Vesel razstavil je „slovenskega kmeta“. Konečno imenuje še nekega Georga Hladnika, rojenega v Ljubljani. Od njega je konkurenčni načrt nove façade Milanske cerkve. — To celo uro trajajoče berito poslušali so udeleževalci kluba jako pazljivo, in naudušeno ploskali so, ko je končal g. Pukl. Predsednik g. Navratil zahvalil se je govorniku za to izvrstno

berilo, ter dostavil še nekaj, kar bode gotovo zanimalo vsacega Slovenca. Omenil je namreč našega slavnega čebelarja Antona Janše z Breznice na Gorenji kem doma, ki je bil iz prva slikar. Poleg slikarstva bavil se je pa jako umno tudi s čebelarstvom. Ta mož prišel je l. 1766 z mlajšim bratom Lovrom na Dunaj v tedanjo slikarsko šolo uprav zato, da bi se bil priučil slikarstvu, in je kasneje cesarici Mariji Tereziji in občni koristi za voljo prestopil tukaj konečno k čebelarstvu. A vender bavil se je tudi še potem do smrti l. 1773 s slikarstvom. Slikarstvu posvetila sta se tudi brata njegova Lovro in Valentin v isti šoli, sedanjí akademiji obraznih umetnosti, kjer je postal Lovro l. 1811 prvi profesor slikarstva pokrajinskega, ter se s tem tu poslavil. Mnogo njegovih pokrajinskih slik nahaja se v isti akademiji, v dvorni knjižnici in v „Albertini“. Umrl je slavní Lovro l. 1812; Valentin pa l. 1818 kot učiteljski pristav za zgo dovinsko samoročno risanje. Žal, da so se njegovi izdelki te stroke razgubili vsi. — Omenim naj še, da je slovenski klub tudi v letošnji sezoni izpolnil vestno svoj nalog, upamo, da ga bodo tudi v bodoče. Na svidenje torej v prihodnji sezoni!

Iz Metlike 6. junija. [Izv. dop.] Metliški mestni zastop sklenil je v zvezi s krajnim šolskim svetom, da se praznuje 40 letnica vladanja našega presvetlega cesarja 10. dan junija po sledečem vspredu:

1. V 9. dan junija ob 9. uri zvečer svira domača godba pred mestno hišo cesarsko pesen; nastop prostovoljne požarne brambe z baklami; godba in baklada po mestu; razsvetljava mesta, streljanje z možnarji; razobesijo se zastave.

2. V nedeljo 10. dne junija, ob 4. uri zjutraj budnica; ob 10. uri slovesna sv. maša z zahvalno pesnijo. Sv. maše se udeležijo c. kr. uradniki in služabniki, mestni zastop, krajni šolski svet, požarna bramba v paradi in z godbo na čelu, šolska mladina z učiteljstvom in drugo meščanstvo.

3. Po sv. maši uložitev in blagoslovljenje temeljnega kamna nove čveterorazredne ljudske šole v spomin 40 letnice. Pričujoči so šolski otroci z učiteljstvom in omenjene korporacije. Prečastiti gosp. prošt Franjo Dvogan blagoslovi temeljni kamen s kratkim govorom; govor mestnega župana; uložitev spomenice zidanja; belo oblečena deklica položi venec na kamen; igra in zapoje se cesarska pesen; streljanje z možnarji.

4. Vsi udeleženci podajo se od nove šole na travnik „Pungert“, kjer so šolarji zasadili lipo; lipo krsti se: „Cesar Franc Jožefova lipo“; belo oblečena deklica okinča lipo z vencem; nadučitelj odgovori šolsko mladino s primernimi besedami; cesarska pesen; vrnitev v mesto.

5. Popoldne ob 4. uri ljudska veselica na vrtu g. Jožefa Grbeca pri sv. Roku; pogoste se šolska mladina; učenci in učenke pojo in deklamujejo; koncert mestne godbe; splošna zabava.

Pri veselici točilo se bode dobro vino, glede jedil pa je najboljšje, če se ž njimi vsakdo sam preskrbi.

K obilnej udeležbi najljubneje vabi odbor.

Domače stvari.

— (Kranjski deželni zbor) bode sklican dne 20. junija t. l. k kratki sesiji, da pritrdi vladni predlogi o konvertovanju zemljiško-odveznega dolga. Do tačas bodo tudi znane ponudbe bank, katere hoté prevzeti konvertovanje in s kakšnimi pogoji. Dotične ponudbe se morajo uložiti pri deželnem odboru do 16. junija.

— (Slovensko društvo v Ljubljani.) Gg. dr. Vošnjak, L. Svetec, J. Murnik, dr. vitez Bleiweis, dr. Mošé in dr. Tavčar so kot začasni odbor uložili pri deželni vladi pravila političnega slovenskega društva. Deželna vlada je z odlokom dne 3. junija t. l. naznanila odboru, da ne prepušča ustanovitve društva. Zastopni odbor bode, ko se upiše dovolj udov, sklical občni zbor. Pravila priobčimo v prihodnjem listu.

— (Umrl) je, kakor se nam z Dunaja brzojavlja, v sredo, dne 6. t. m. zvečer gosp. dr. Ferdinand Pogazhnik, odvetnik na Dunaji, v 49. letu dobe svoje. Pokojni Pogačnik bil je rodóm iz Kranja, dovršil 1858 l. v Ljubljani gimnazijo in šel na vseučilišče Dunajsko, kjer je bil mej velikošolci kot najboljši jurist. Po dovršenih studijah ostal je na Dunaji ter po končani praksi otvoril svojo pisarno. Dasi daleč od doma, ohranil si je vedno živo

zanimanje za naše zadeve in često se spominjal domovine svoje. S Pogačnikom izgubila je slovenska kolonija na Dunaji odličnega člana. Lahka mu zemljica!

— (Umrl) je danes zjutraj v 35. letu svoje dobe g. Mihael Lenče, trgovec na Reki, poprej trgovec v Ljubljani, najstarejši sin dobroznane Lenčeve rodbine na Lavrici. Pokojnik bil je iskren rodoljub in njegova prerana smrt užalila bode vse njegove prijatelje in znanke. Blag mu spomin!

— (Drobne vesti.) Toča je v dolnji Zilski dolini dne 5. t. m. veliko škodo napravila. — V Celovci bil je pretekli terek J. Foresti, urednik Beljaške „Deutsche Allg. Zeitung“ zaradi razžaljenja časti obsojen na dva meseca zapora, 100 gld. izgube na kavciji in na troške pravde. — Karol Makesch, trgovec v Brežicah, napravil je konkurz. — J. Koren, doma iz Petrovč, nekdanji sluga pri okrožnem sodišči v Celji, obesil se je na hrvatski meji blizu Rogatca.

— (Podoba Vodnikova in Stanka Vrazova) kakor sta bili natisnjeni v „Humorističkah Listih“ dobivata se v Giontinijevi knjigotržnici po 30 kr., po pošti 45 kr.

— (Premembe v Ljubljanski škofiji.) Martin Poč, kurat v Šturji, dobil je župnijo na Vačah. G. Martin Gerzin, upravitelj v Banji Loki, imenovan je župnik ravno tam.

— („Dopolnjeno je!“) Razen te slavne slike razstavljene se v dvorani tukajšnje realke do prihodnje nedelje še razne velike in male fotografije, jeklo- in bakrorezi raznih Maxovih umotvorov, tako da je obiskovalcu možno spoznavati vsa dela Maxova. Razstavo ogledale so si že tudi tukajšnje srednje šole, sploh je zanimanje za to razstavo veliko.

— (Politiško društvo „Edinost“) sklenilo je v zadnji seji, prositi c. kr. poštno ravnateljstvo, da se na uradnem poštne pečatu poleg naslova „Triest“ napravi tudi slovenski „Trst“.

— (Utonil) je dne 6. t. m. v Mariboru v Dravi, četrtšolec Fran Medén, rodóm iz Cerknice. Kopal se je s tovariši pod železno brvjo, a nenadoma izginil v valovih. Najbrže ga je bil kré prijel.

— (Na smrt obsojen) bil je včeraj pred porotnim sodiščem v Celovci težak J. Schlehe iz Fürstenfelda, ker je pred devetimi leti zidarskega polirja pri Spodnjem Dravbergu umoril in oropal.

— (Pazite na otroke!) Iz nastopnega po uradnih poizvedbah sestavljenega izkaza je razvidno, da se je 1886. in 1887. l. in letos od 1. januarja do 7. junija na Kranjskem ponesrečilo 88 otrok, torej povprečno po troje na mesec, in skoro vselej po nepaznosti starišev ali drugih oseb, ki bi bile imele paziti na otroke. To je vender silno visoka številka, zato je treba, da vsak po svoje sodeluje, da se bode to število zmanjšalo in da se bode malomarno nadzorovanje odstranilo. Rečeni izkaz ima nastopne podatke:

Leto	Smrtne načini							skupaj
	utonil	zgoril	oparil se	povožil se	zadužil se	vsled padca	drugi uzroki	
1886	19	8	2	4	1	3	—	37
1887	17	7	2	2	4	—	6	38
1888	5	4	1	1	—	1	1	13

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Celji) ima v sredo dne 13. junija t. l. v prostorih Celjske čitalnice občni zbor. Na dnevnem redu so poročila tajnikova, blagajnikova, volitev novega odbora, volitev zastopnikov k velikej skupščini in eventuelni predlogi. K obilnej udeležbi vabi p. n. gg. ude odbor.

— (Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolico bode imela 13. junija 1888 ob 1/2 8. uri zvečer v družbeni hiši katoliških rokodelskih pomočnikov v Celovci svoj letni občni zbor po tem le dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednikovega namestnika. 2. Poročilo tajnikovo in denarničarjevo. 3. Volitev novega odbora. 4. Slučajni govori in nasveti. Po zborovanju: Govori in veselica s petjem slovenskih pesnj. Prijazno so povabljeni vsi domači in tuji udje in vsi tisti, ki želé pristopiti imenovani podružnici. Odbor.

— (Vabilo) k prvemu občnemu zboru „učiteljskega društva za Postojnski šolski okraj“, ki bode v sredo v 4. dan julija 1888 ob 3. uri popoldne v Senožečah s tem-le vspreedom: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Tajnikovo poročilo o dosedanjem društvnem delovanju. 3. Upisovanje društvnikov.

4. Volitev društvenega vodstva. 5. Posamezni nasveti.

— (Književna obznana) P. n. gospoda, kojoj poslah poziv na predplatu na djelo: „Poviest Venecije u živ. priv.“, umoljavaju se ovim najljubnije, da bi mi izvoljela poslati predbrojne arke do polovice tek. meseca. Ako je tko i novaca skupio, neka mi ih predbježno ne šalje, jer ako vidim, da je broj predbrojnika premalen, predati ću djelo u tudju nakladu. U Osieku dne 7. lipnja 1888

Profesor Ivan Rabar.

— (Slovenska branilnica v Spodnjem Dravbergu) začne v petek, dne 15. t. m. svoje delovanje v Rabičevi hiši. Obresti za posojila bodo po 5 %, za hranilne uloge po 4 1/2 %.

— (Posojilnica v Mariboru) imela je pretekli mesec 39.980 gld. 40 kr. dohodkov, 33.226 gold. 86 kr. izdatkov, torej 73.207 gold. 26 kr. prometa.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 7. junija. „Reichsanzeiger“ objavlja zakon, s katerim se podaljša legislativna doba.

Potsdam 7. junija. (Zvečer.) Cesar imel je precej dober dan. Kašelj je pojenjal. Cesar je danes veliko delal. Vsprejel je grofa Eulenburga. Le zaradi neugodnega vremena ni šel danes na prosto.

Dunaj 8. junija. Novo sistemizovano mesto podpredsednika pri najvišjem računišči za okupovane dežele podelil je cesar sekcij-skemu načelniku vitezu Zwölff-u.

Pariz 8. junija. V zbornici zavračal Floquet desnice očitanga zaradi nezakonitih dogodkov pri municipalnih volitvah, predbacivajoč konservativcem, da so se sami posluževali nedovoljenega pritiska. Obveljal je jednostavni dnevni red, kakor ga je ministerstvo vsprejelo. Peytral predložil zakonski načrt o znižanju pristojbin za potne liste.

Rim 8. junija. Oficijozno se javlja, da Italija k letošnjim velikim manevrom ne bode puščala nobenih tujih odposlancev, pa tudi k tujim manevrom nikogar poslala ne bode.

London 8. junija. Po vojnega ministra povelji, razvrščeni so prostovoljci v brigade ter imenovani poveljniki. V povelji naznanja se kot neposredni smoter, da se bode z organizacijo uspeh vsake invazije onemogočil.

Zahvala.

Odbor slov. „Bralnega društva“ šteje si v čast in dolžnost izrekatí tem potom slav. prebivalstvu Kranjskega mesta za darovane zneske za napravo društvene zastave; gospej Ani Hofbauer v Ljubljani za povsem okusno izdelane zastave, sosebno pa vsem onim sl. društvom, koja so nas počastila pri slavnosti dne 3. junija t. l. s svojo navzočnostjo vzlasti slavnemu „Slavcu“ iz Ljubljane za njegovo požrtvalno sodelovanje, sploh vsem, koji so pripomogli, da se je slavnost tako lepo izvršila, svojo najtoplejšo zahvalo.

„Slovensko bralno društvo“ v Kranji
dne 6. junija 1888.

Trajni zdravilni vspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepat z njegovo varstveno znamko in poddisom. 4 (31—7)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—130)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 6. junija.

V Pragi: 15, 16, 6, 50, 64.

Umrlí so v Ljubljani:

6. junija: Marija Zupan, gostija, 73 let, Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem.

7. junija: Josip Krašovic, uradnega sluge sin, 6 mes., Emonaka cesta št. 10, za božjastjo. — Jera Hlebš, posestnikova hči, 3 mes., Hradskega vas št. 34, za drisko.

V deželnej bolnici:

3. junija: Klara Peklenk, gostija, 28 let, za vnetjem možganov.

4. junija: Ivana Čuber, gostija, 28 let, za vnetjem sapnika.

5. junija: Marija Jamnik, delavka, 30 let, za jetiko.

Tuji:

7. junija:

Pri **Stonu**: Basch, Monschein z Dunaja. — Max iz Prage — Beermann iz Budimpešte. — Polak iz Zagreba. — Dolničar iz Trsta. — Spazolli iz Gorice. — Derežan iz Zagreba.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. junija	7. zjutraj	733.7 mm.	23.0° C	sl. svz.	jas.	
	2. popol.	732.1 mm.	29.0° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.3 mm.	23.2° C	m. zah.	obl.	

Srednja temperatura 25.1°, za 9.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8 junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 79.45	gld. 79.20
Srebrna renta	80.90	80.65
Zlata renta	109.75	109.80
5% marcna renta	94.35	94.15
Akcije narodne banke	866.—	865.—
Kreditne akcije	284.70	284.70
London	126.35	126.35
Napol.	10.01 1/2	10.01 1/2
C. kr. cekini	5.94	5.94
Nemške marke	61.95	61.97 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	166
Ogerska zlata renta 4%	99	10
Ogerska papirna renta 5%	86	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	30
Dunavske srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	179	75
Kreditne srečke	0	20
Rudolfove srečke	120	106
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld.	—
Tramway-društ. velj.	170 gld.	—

Kristina Kuralt, roj. **Železnik**, naznanja v svojem imenu in v imenu sorodnikov svojih tužno vest o smrti svojega presrečno ljubljenega soproga, gospoda

FRANA KURALTA,

posestnika,

kateri je po dolgej hudi bolezni, prejemši svete zakramente za umirajočce, danes ob 1/3. uro popoldne, v 40. letu starosti svoje, v Gospodu zaspal.

Pogreb posvetnih ostankov pokojnika bo v petek dne 8. junija popoldne ob 5. uri z gradu Turn na pokopališču v Semiči.

Sv. maše zadušnice čitale se bodo v cerkvah v Semiči in na Smuki. (411)

Dragi pokojnik priporoča se v prijazen spomin.

Na Turnu, dne 6. junija 1888.

Zahvala.

Vsem cenjenim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam za boleznijo in o smrti našega presrečno ljubljenega soproga, oziroma očeta, blagorodnega gospoda

RAJMUNDA ANDRETTO,

tovarniškega zadružnika, hišnega in zemljiškega posestnika,

skazovali sočutje svoje na tako prisrčen način, ter onim, ki so spremili dražega pokojnika k poslednjemu počitku, in končno darovateljem mnogih prekrasnih vencev izrekamo najodkritosrečnejšo in najsrčnejšo zahvalo.

(414) **Žalujoča rodbina.**

V Ljubljani, dne 8. junija 1888.

Poslano.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najboljše okrepiljujoče pije,
I kas izkušan lek proti trajnomu kašlju pljučevine I
želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Absolviran jurist

z družim izpitom želi iti v prakso
h kalcemu notarju.

(402—3)

Natančneje pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Košnja v najem.

Na **Seemannovem travniku**
„V logu“ na **Viči** oddala se bode
košnja v **nedeljo 10. junija** popoldne ob 3. uri na lici mesta kosoma v najem.

(390—3)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Gostilna „Pri Dalmatinci“ v Šiški.

P. n. slav. občinstvu uljudno naznanjam, da točim **izvrstno priznano**
marcno pivo iz pivovarne g. S. Kuček-a v Laškem
(Markt-Tüffer); dalje dobrega dolenjca liter 24 kr.,
dalmatinca po 28 kr. in bizeljca po 32 kr.

Za mnogobrojni obisk prosi

(410—1)

Franja Kopitar.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000
mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
1 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
1 dobit. a mark	70000
2 dobit. a mark	60000
1 dobit. a mark	55000
1 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	40000
1 dobit. a mark	30000
7 dobit. a mark	15000
1 dobit. a mark	12000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
257 dobit. a mark	2000
2 dobit. a mark	1500
515 dobit. a mark	1000
839 dobit. a mark	500
30020 dobit. a mark	145
15960 dobit. a mark	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20.	

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **95.500 srečk**, od katerih se izžreba **47.800 srečk**. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,160.290 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 47.800 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 70.000, v petem na 80.000, v šestem na 90.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugalal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrnuti. Na željo se madni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

14. junijem 1888, kateri dan bode žrebanje 1. razreda,

nam doposlati.

(284—15)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,

HAMBURG.